

der, til større Udvidelser, naar Lovens Hensigt kan opnaaes ved mindre. Derhen synes mig at pege Inddelingen af Bandlebene større og mindre, og ligesaa en Bestemmelse i Anordningen om, at de ældre Landvæsenscommissiøners Kjendelser og Skjønforretninger skulle blive staaende ved Magt, naar det ikke findes uomgængeligt nødvendigt, at de forandres, og flere Paragrapher i Forordningen. Jeg troer, at der endnu kunde anføres flere Grunde for, at Udvalget ikke har troet at burde gaae ind paa Nedlæggelsen af Møller, men jeg skal ikke i saa Henseende trætte det høitærede Thing videre. Jeg troer, at det Spørgsmaal, om man vil gaae ind paa at udvide Lovforslaget til ogsaa at angaae Nedlæggelse af Vandmøller o. s. v. eller om man blot vil holde sig til Forandringer i Møllerne, virkelig i det Hele er en Smagsag. Jeg vil ikke nægte, at det i mangfoldige Tilfælde kan være vanskeligt at drage en Grænse i saa Henseende, og jeg kan derfor ikke Andet, end paa Udvalgets Vegne ganske overlade denne Sags Afgjørelse til det høitærede Thing. Ifald det høitærede Thing ikke troer at kunne hjælpe sig med det Mindre, nemlig en Forandring i Møllerne eller Fabrikken o. s. v., saa staaer det til Thinget ved sin Stemmegivning at vedtage, at Nedlæggelse af Vandmøller o. s. v. ogsaa skal være Gjenstand for den foreslaaede Lov. Det andet Ændringsforslag, som er stillet til § 1 af den samme ærede Rigsdagsmand, er kun en Redactionsforandring, der maa staae og falde med hans første Ændringsforslag. Til § 2 er af den samme ærede Rigsdagsmand stillet et Ændringsforslag, som ogsaa er en blot Redactionsforandring, der staaer i Forbindelse med hans Indstilling under a 1. Udvalgets Motiv til § 2 er en Bestemmelse, som findes i Forordn. 29. Juli 1846 § 53 om Anlæggelsen af nye Bandlebninger, hvori det hedder, at i det Tilfælde, at en Mand behøver et nyt Bandlebningsværk anlagt og ikke kan opnaae nogen mindelig Forening ved Tilkjendelse af Synsmændene, saa har han at henvende sig til Landvæsenscommissiønen, som da har o. s. v., paa samme Maade som Udvalget har tilladt sig at indstille i sin § 2. Af § 3 er det første Punctum ligeledes ganske begrundet paa Forordn. 29.

Juli 1846, og med Hensyn til det andet Punctum har man troet at kunne sætte Omkostningerne til denne Undersøgelse i Klasse med de Omkostninger, der udfordres til den første Regulering af Bandlebene, og som ere bestemte at skulle udredes af Amtsrepartitionsfonden. Disse Udgifter ville efter Udvalgets Formening ikke blive meget store, og de ville i mange Tilfælde slet ikke indtræde. Det kunde være et Spørgsmaal, om ikke vedkommende Kammerrasse burde tage Deel i disse Udgifter i det Tilfælde, at Bandlebene gaae over Kjøbstadens Grund; men Udvalget har troet, at det var en mindre vigtig Gjenstand, og at der ingen Anledning var til at foreslaae en Deling af disse mindre betydelige Summer, og har derfor tilladt sig at foreslaae, at de skulle udredes af Amtsrepartitionsfonden i det Hele. Det første til Udvalgets § 4 stillede Ændringsforslag forekommer mig ogsaa at være en blot Redactionsforandring. Det andet af den samme ærede Landthingsmand stillede Ændringsforslag til Udvalgets § 4, vil Udvalget paa ingen Maade kunne gaae ind paa, men maa tværtimod paa det Bestemteste modsætte sig det. Udvalget har i § 1 indstillet, at det skulde være en frivillig Sag, om vedkommende Eier maatte ville gaae ind paa en Forandring i hans Vandmølle, og vi have i § 4 fastholdt det Princip, at det fra Eierens Side skulde være en frivillig Sag, ogsaa med Hensyn til Bestemmelsen af Godtgjørelsen. Altsaa er det vor Mening, at i det Tilfælde, at Eieren ikke i disse 2 Henseender kan blive enig med Landvæsenscommissiønen, saa vil der ikke kunne blive Noget af Sagen i det Hele, uden ved et fuldstændigt Forlig mellem alle vedkommende Parter. Det Ændringsforslag, jeg har tilladt mig at nævne, og som er stillet under Nr. 2 til Sen, gaaer nu ud paa, at Godtgjørelsen for Forandringen skal kunne bestemmes ved Landvæsenscommissiønen's Kjendelse, i det Tilfælde, at Eieren og de Skadelidende ikke derom kunne blive enige. Jeg maa nu tillade mig at bemærke, at det forekommer mig for det Første, at dette Ændringsforslag absolut vil modarbejde hele Lovens Hensigt. Dersom den Mand, der forpligter sig til at nedlægge en Vandmølle, ifald denne Sag og